

ARREST VAN HET GERECHT (Vijfde kamer)
3 oktober 2000

Zaak T-187/98

P. J. Cubero Vermurie
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Bevordering – Mobiliteit – Ontvankelijkheid”

Volledige Franse tekst II - 885

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van het besluit van 6 april 1998 om verzoeker niet tot de rang A 5 te bevorderen in het kader van de bevorderingsronde 1998, en tot vergoeding van de materiële en morele schade die verzoeker zou hebben geleden doordat hij niet is bevorderd.

Beslissing: Het beroep wordt verworpen. Elk der partijen zal de eigen kosten dragen.

Samenvatting

1. Ambtenaren – Beroep – Bezwarend besluit – Begrip – Niet-plaatsing van ambtenaar op door bevorderingscomité opgestelde lijst – Bevordering buiten loopbaan – Voorbereidende handeling – Daarvan uitgesloten – Handeling waartegen zijdelings kan worden opgekomen in kader van beroep tot nietigverklaring van bevorderingsbesluit

(Ambtenarenstatuut, art. 90, lid 2)

2. Ambtenaren – Beroep – Voorafgaande administratieve klacht – Identiteit van voorwerp en grond – Middelen niet vermeld in, doch nauw aansluitend bij klacht – Ontvankelijkheid – Middel dat in precontentieuze procedure zelfs niet impliciet is aangevoerd – Niet-ontvankelijkheid

(Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)

3. Ambtenaren – Bevordering – Vergelijking van verdiensten – Beoordelingsvrijheid van administratie – Grenzen

(Ambtenarenstatuut, art. 45)

4. Ambtenaren – Bevordering – Vergelijking van verdiensten – Toepassing van in Gids voor bevordering van Commissie geformuleerde regels inzake mobiliteit – Voorwaarden

(Ambtenarenstatuut, art. 45)

1. Dat een ambtenaar niet op de door het bevorderingscomité opgestelde lijst is geplaatst, kan weliswaar invloed hebben op het bevorderingsbesluit, maar is geen definitief besluit van de administratie. Bij bevorderingen buiten de loopbaan is de lijst van de meest voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren bovendien zelf een voorbereidende handeling die geen definitieve gevolgen sorteert, en dus geen bezwarend besluit in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut.

De regelmatigheid van de door het tot aanstelling bevoegd gezag opgestelde lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren en van de andere tijdens de administratieve procedure verrichte voorbereidende handelingen kan derhalve slechts zijdelings in het geding worden gebracht in het kader van een beroep tot nietigverklaring van het definitieve bevorderingsbesluit.

(cf. punten 30 en 31)

Referentie: Gerecht 5 december 1990, Marcato/Commissie, T-82/89, Jurispr. blz. II-735, punt 43; Gerecht 21 februari 1995, Moat/Commissie, T-506/93, JurAmbt. blz. I-A-43 en II-147, punt 24

2. De regel van de overeenstemming tussen de administratieve klacht in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut en het daaraanvolgende beroep vereist op straffe van niet-ontvankelijkheid, dat een voor de gemeenschapsrechter aangevoerd middel reeds in de precontentieuze procedure is voorgedragen, opdat het tot aanstelling bevoegd gezag met voldoende nauwkeurigheid kennis kan nemen van de grieven die de betrokkene tegen het omstreden besluit formuleert. De voor de gemeenschapsrechter geformuleerde conclusies kunnen weliswaar slechts bezwaren bevatten die op dezelfde grond berusten als die welke in de klacht zijn geformuleerd, doch deze bezwaren kunnen voor de gemeenschapsrechter worden gepreciseerd door middelen en argumenten die niet noodzakelijkerwijs in de klacht voorkomen, maar er wel nauw bij aansluiten. Daarbij komt, dat aangezien de precontentieuze procedure een informeel karakter heeft en de betrokkenen in die fase in de regel niet door een advocaat behoeven te worden bijgestaan, de administratie de klachten niet restrictief mag uitleggen, doch deze, integendeel, met een open geest moet onderzoeken.

Dit is niet het geval met een klacht die niet alleen niet naar de voor de gemeenschapsrechter aangevoerde grief verwijst, maar die de instelling zelfs met een open geest niet aldus had kunnen interpreteren dat de verzoeker die grief wou aanvoeren.

(cf. punten 35-37)

Referentie: Gerecht 9 juli 1997, S/Hof van Justitie, T-4/96, Jurispr. blz. II-1125, punten 98 en 99

3. De aan de administratie toegekende discretionaire bevoegdheid voor het beoordelen van de verdiensten die in het kader van een op artikel 45 van het Statuut gebaseerd bevorderingsbesluit in aanmerking moeten worden genomen, wordt beperkt door het vereiste dat de vergelijking van de sollicitaties zorgvuldig en onpartijdig, in het belang van de dienst en overeenkomstig het beginsel van gelijke behandeling moet geschieden. In de praktijk moet die vergelijking op voet van gelijkheid en aan de hand van vergelijkbare ambtsberichten en inlichtingen plaatsvinden.

(cf. punt 58)

Referentie: Gerecht 30 november 1993, Tsirimokos/Parlement, T-76/92, Jurispr. blz. II-1281, punten 20 en 21; Gerecht 21 september 1999, Oliveira/Parlement, T-157/98, JurAmbt. blz. I-A-163 en II-851, punt 35

4. De in de Gids voor de bevordering van de Commissie geformuleerde regels inzake mobiliteit hebben tot doel, ervoor te zorgen dat de mobiliteit de loopbaan van mobiele ambtenaren niet ongunstig beïnvloedt. De toekenning van voorrangspunten op basis van het aantal personen die in het betrokken directoraat-generaal voor bevordering in aanmerking komen, kan een ambtenaar die is overgegaan naar een directoraat-generaal met een verschillend aantal voor bevordering in aanmerking komende personen, evenwel benadelen. Om de vergelijking van de verdiensten van de ambtenaren die het bevorderingscomité aan het tot aanstelling bevoegd gezag

voor bevordering heeft voorgedragen, niet elk nut te ontnemen, kan niet worden aanvaard dat het tot aanstelling bevoegd gezag zich ertoe beperkt, bovengenoemde regels inzake mobiliteit strikt toe te passen. De gemeenschapsinstelling dient de situatie van de naar een ander ambt overgegangene ambtenaar te onderzoeken om na te gaan of die mobiliteit hem niet heeft benadeeld. Dit is vooral nodig wanneer de betrokken ambtenaar geen voorrangspunten heeft gekregen in het directoraat-generaal waaruit hij is vertrokken, en het tot aanstelling bevoegd gezag volgens mobiliteitsregel a niet verplicht is hem voorrangspunten te geven. In die mobiliteitsregel wordt namelijk bepaald dat wanneer een ambtenaar overgaat na zonder voorrangspunten te zijn voorgedragen, die voordracht alleen verbindend is voor het directoraat-generaal waaruit hij is vertrokken, en er geen sprake is van verkregen rechten.

(cf. punten 67-69)